

[Handelsministeren.]

i behandlingen af disse problemer. Dette høje ting beskæftigede sig for nylig med sider af denne problemkreds på grundlag af det af flere socialdemokratiske folketingsmedlemmer den 16. oktober 1968 fremsatte forslag til folketingsbeslutning om fremme af forskning og produktudvikling i erhvervslivet og fremme af kontakten mellem erhvervslivet og forskningen. Forslaget blev efter første behandling i tinget den 15. november 1968 behandlet i udvalg, der den 26. september i år afgav enstemmig beretning, hvori det bl. a. hedder: „Sidstnævnte møde bestyrkede udvalget i den opfattelse, at der er behov for en øget støtte til erhvervslivet til produktudvikling og erhvervsforskning. Det har dog endnu ikke af tidsmæssige grunde været muligt for udvalget af tilendebringe sine overvejelser over, under hvilken form denne støtte bør etableres.“ Forslaget er den 8. oktober 1969 genfremsat af de oprindelige forslagsstillere sammen med folketingsmedlem Jørgen Peder Hansen. Efter en stort set positiv modtagelse er forslaget henvist til et udvalg på 17 medlemmer, jfr. Folketingstidende 1969-70 sp. 1079-92.

I første halvdel af 1969 afholdt regeringen en møderække på Marienborg, hvor vi med repræsentanter for industrien, forskningen og fagbevægelsen drøftede en række industrielle udviklingsproblemer, herunder den vekselvirkning mellem industri og forskning, som dette lovforslag tager sigte på. Lovforslaget er også inspireret af de drøftelser, der her fandt sted.

Den offentlige støtte her i landet til den tekniske forskning har hidtil overvejende været koncentreret om uddannelsen af forskere, udbygningen af de tekniske forskningsmuligheder, der er knyttet til de højere læreanstalter og til andre offentlige institutioner, der beskæftiger sig både med fri forskning og med målforskning, samt oprettelse og tilskud til udbygningen af en række serviceinstitutioner til fremme af den tekniske udvikling inden for industrien som de teknologiske institutter, forskningsinstitutterne under Akademiet for de tekniske Videnskaber, de tekniske oplysnings- og dokumentationstjenester m. v.

Ved lov nr. 169 af 11. maj 1966 oprettedes Statens lånefond for erhvervsforskning, og der blev herved skabt begrænsede

muligheder for at støtte forsknings- og udviklingsarbejdet i danske industrivirksomheder. Dette fond kan yde lån til finansiering af konkrete forsknings- og udviklingsprojekter, der tilsigter iværksættelse af nye produktioner eller nye produktionsmetoder.

Fra mange sider, bl. a. fra Danmarks teknisk-videnskabelige forskningsråd, bestyrelsen for erhvervsforskningsfondet og fra de tidligere nævnte udvalg, er der peget på, at denne støtte er utilstrækkelig. Fra alle sider synes der at være enighed om, at fondet, hvis det virkelig skal kunne få betydning for den industrielle udvikling gennem støtte til forsknings- og udviklingsarbejdet i danske erhvervsvirksomheder, dels må have sit virkefelt udvidet, dels må have stillet øgede midler til rådighed. Dette er også et synspunkt, der fra flere sider blev understreget under de førnævnte Marienborgmøder.

Ved kgl. resolution af 4. september 1969 er Statens lånefond for erhvervsforskning med virkning fra den 1. september 1969 overført fra undervisningsministeriets til handelsministeriets forretningsområde. Hensigten med dette ressortskifte har været at forberede den ændring af fondets muligheder, som der lægges op til med det foreliggende lovforslag, samt at samordne og integrere fondets virksomhed med den lovgivning om erhvervsfremmende foranstaltninger, som i forvejen hører under handelsministeriets forretningsområde. Det drejer sig her om centrale industripolitiske udviklingsproblemer, hvor en sådan koordination er nødvendig, hvis det tilsigtede mål — at gøre det muligt for dansk industri at følge med og gøre sig selvstændigt gældende i den tekniske udvikling — skal kunne nås.

Forskning, som den foregår på højere læreanstalter, i forskningsinstitutter m. v., er nødvendig, men gør det ikke alene. Forskningsresultaterne skal udnyttes og omsættes i industriel produktion, og hertil er meget andet fornødent, som jeg har peget på i det før sagte. Ikke mindst er finansieringen her noget helt centralt, og jeg tror derfor, det er værdifuldt, at dette fonds virksomhed samordnes med den lovgivning om finansiel støtte til erhvervsudvikling, som administreres af handelsministeriet. Også med den tekniske ekspertise, som findes i de under handelsministeriet hørende